

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις και ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 18, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

ΒΟΥΛΗ

'Επιστήμως πλέον τινές τῶν νέων ἀρνησιθρήσκων τῆς κυβερνήσεως καταλαμβάνουσι τὰς νέας αὐτῶν θέσεις παρὰ τοῖς ἀναδόχοις τῆς ἀριστερᾶς.

Εἰς ἐξ αὐτῶν κατέβησεν εἰς τὴν βουλὴν πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων συναδέλφων του, καὶ ἔμεινε καρφωμένος ἐπὶ τοῦ νέου ἐδωλίου τῆς ἐκλογῆς του καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συνεδριάσεως, διὰ νὰ ἔχη ὕστερον δικαιώματα κατακτῆσεως ἐπ' αὐτοῦ· δὲν ἤμπορεῖ νὰ μένη χωρὶς θέσει εἰς τὸ κόμμα.

'Αλλ' ἤδη τρίτῳ ἀπὸ ἐκπληξίν τὰ μάτια μου, διότι μεταξὺ τῶν ἀριστερῶν διακρίνω καὶ τὸ σαρίκι τοῦ ὀθωμανοῦ ἀντιπροσώπου· εἶναι ἐπίσκεψις πλήρης ἀνατολικῆς φιλορροσύνης, ἀνταποδίδουσα τὰς σαγηνευτικὰς τυχόν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀποπειράς παρ' αὐτῷ· εἶνε πανηγυρικὴ ἀποδοκιμασία τοῦ φιλελευθέρου Τούρκου πρὸς τὰς καταθλιπτικὰς τάσεις τῆς κυβερνήσεως; τί εἶναι;

Ὅταν ἤμην μαθητῆς, ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἐξ ὅλων τῶν σχολικῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος ἡ γλυκυτέρα δι' ἐμὲ ἦτο τὸ Σάββατον· διότι ἦτο παραμονὴ Κυριακῆς, διότι εἶχαμε μόνον ὡς τὸ γεῦμα μαθήματα, καὶ διότι τὰ μαθήματα ἐκεῖνα ἦσαν εὐκολώτατα, διότι ἦσαν ἐπαναλήψεις.

Νομίζω ὅτι παρομοίαν περίπου ἡδύτητα ἀποπνέει τὸ Σάββατον διὰ τοὺς πολλοὺς τῶν βουλευτῶν, ἡμέρα πρωριμῆνη διὰ τὰς ἐπερωτήσεις.

'Α! αἱ ἐπερωτήσεις εἶναι ἡ ἀγαλλίασις ἐκείνων, ὅσοι στερούμενοι τῆς λεκτικῆς εὐχερείας τῶν συναδέλφων των, καὶ μὴ ἔχοντες ἀρκούσιν ὅσιν φιλοδοξίας ἢ πατριωτισμοῦ, ὅπως ἐπιδείξωσι τοιαύτην ὅπως ὅπως κατὰ τὰς σπουδαίας πολιτικὰς συζητήσεις, εἰς μόνον τὸ Σάββατον ἔχουσιν ἀναθεῖσαι τὰς ἐλπίδας των.

Αὐτοὶ φαντάζονται τοὺς ἐκλογεῖς των μεταβεβλημένους

εἰς νευρόσπαστα προσδοκίας, εἰς ἐκάστην ἀφίξιν ταχυδρομείου ριπτομένους ἐπὶ τῶν ἐφημερίδων ὅπως ἀνακαλύψωσιν ἐν γωνίᾳ τινὶ τῶν πρακτικῶν τῆς βουλῆς μὲ τὰ πλάγια γράμματα, δι' ὧν σημειοῦνται οἱ ἀγορεύοντες, καὶ τὸ ὄνομά των.

Καὶ χάριν τῶν προσφιλῶν ἐκλογέων, ὑπὲρ ὧν τόσον μερηνῶσιν, ἀνασκάπτουσιν ἀπὸ τὰ πάθη τῆς μνήμης των, ἡ ἐξ ἐπιστολῆς κομματάρχου των, κιτρινωμένης ἀπὸ τὸν καιρὸν, ἡ ἀπὸ τὰς εὐφραδεῖς εἰδήσεις τῆς ἐφημερίδος τοῦ τόπου των, ὁ μὲν ἓνα τελωνοφύλακα ὅστις ἐθεάθη μίαν νύκτα κοιμώμενος, ἀντὶ νὰ ἀγρυπνῇ, ὁ δὲ ἓνα σπῆτι τὸ ὅποιον ἐνοικίασεν ὁ ὑπουργὸς ἀντὶ 40 δραχμῶν, ἐνῶ ἄλλο σπῆτι προσεφέρετο ἀντὶ 39, ὁ δὲ ἓνα φυγόδικον, ὁ ὅποιος ἐπὶ τέλους ἐξακολουθεῖ νὰ ἦναι φυγόδικος, καὶ τὰ κάμνουν θέμα ἐπερωτήσεως αὐτὰ καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

'Ανεβαίνουν εἰς τὸ βῆμα, χειρονομοῦν, θυμόνουν, τοῖς ἀπαντᾷ ὁ ὑπουργὸς, ἀνταπαντοῦν ἐκείνοι, καὶ ἰδοὺ ἱκανοποιοῦνται ἀπέναντι τῆς ἀκριβοῆς των ἐπαρχίας.

Εὐλογημένον Σάββατον, πόσους ἀπολωλότας διασώζεις!

'Αλλ' ἐξαιρετικῶς τῆς τελευταίας συνεδριάσεως αἱ ἐπερωτήσεις ἐξύγιζαν πολὺ.

Διότι ἐτέθη ἐπὶ ἐδωλίου ὑποδίκου, οὐχὶ ψωραλέος τις, ἀλλ' ἡ ἐν 'Ελλάδι δικαιοσύνη, καθ' ἧς ὁ βουλευτῆς Καλαβρύτων Φωτῆλας δεινὰ ἰκτοζεύει.

Ζητεῖ νὰ μάθῃ πῶς ὁ ἐν Πάτραις Ἀντισαγγελεὺς Κατσαούνης διατηρεῖται εἰς τὴν θέσιν του, ἐνῶ κατηγορεῖται ἐπὶ δωροληψίᾳ· καὶ εἶναι τόσον πεισιμαῖνος, ὥστε τὴν φιλόφρονα ἀπαίτησιν τοῦ Δημητραπεζακῆ νὰ ἐμιλήσῃ δυνατώτερα διὰ νὰ τὸν ἀκούσῃ ἀνταμείβει ὡς ἐξῆς:

— 'Η φωνή μου, Κύριε Δημητραπεζακῆ, εἶναι σιγαλὴ, ἀλλὰ δὲν εἶναι σκανδαλώδης, ὡς ἡ ἰδική σας!

Τὸ πείσμα του ἐπιτείνει ὁ κ. Κωσταντόπουλος, πρῶτον εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν, ἀνελθὼν διὰ νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν παλαιὰν Κυρίαν του. Καὶ τότε φωνάζει ὅτι ἡ Δικαιοσύνη εἰ-

να: μεροληπτικά, προκειμένου περί των μελών της, και αναφέρει περιεργόν επεισόδιον δικαστοῦ κλεψάνου: κπὶ τῆς τσεπῆν ἐνὸς χρημάτων καὶ ἀπολόγιον, καθ' οὗ ἐξεδόθη βούλευμα πικρὸν πρὸς κείρον τὴν κατηγορίαν. Ἐν τῷ δικαστικῶν μέσος τοῦ βουλευμένου ἀνωμολογεῖ τὸ ἐγκλημα.

Ἄλλα φαίνεται καὶ προσωπικὴ τριμνησιακὰ ὑποκινούσα πῶς τὴν φιλιππικὴν τοῦ θεσιμότητα, διότι σὺν τῷ πικρῷ ἐπαναλαμβάνει ὅτι οἱ δικαστικοὶ περιφρονοῦσι τοὺς πολιτικοὺς, ὁμορροῦνται ὅτις τῆς ἰσοβιοτικότητος.

Ὁ Ρηγόπουλος πεικρῶς ὑπὲρ τοῦ Κατσαρόνου. **Φωτῆλας.** Τίτοις ἔπουν καὶ εὐὐταν ἦσο πρωτοδικῆς εἰς τὸ Νάυπλιον.

Ὁ κ. Ρηγόπουλος, διὰ νὰ πληροφορηθῆ καλλίτερον τὸν παραπέμπει εἰς Κέρκυραν.

Τὸ δεύτερον ῥάπισμα μετὰ τοὺς δικαστὰς δέχονται οἱ Τμηματάρχαι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ βουλευτοῦ Κλαδρότην, προσλαβόντος ὡς ἀκομπανημένο καὶ τὸν Παλαμίδην.

Καὶ ἠκούσθησαν μετὰξὺ ἄλλων τὰ ἐξῆς:

— Οἱ τμηματάρχαι εἶναι ἡ φοβερά μάλιστα τοῦ τόπου.

— Ὁ Σκαλιστήρης οὔτε ἐνοεῖ, οὔτε ἀντιλαμβάνεται τοῦ ὁμιλεῖται περὶ δημοσίων ἔργων, καὶ σὰς ἀπαντᾷ περὶ Κωπαίδος.

— Ὁ Πανταζῆς, τοῦ μιλιᾶς, καὶ δὲν ἀκούει.

Κύριοι Τμηματάρχαι, φροντίζετε εἰς τὸ ἐξῆς; νὰ δέχεσθε ἀδρότερα τὰς ἐπισκέψεις τῶν βουλευτῶν μας, καὶ νὰ ἐνοήτε προθυμώτερον τὴν πατριώτικα γλώσσάν των. Διότι τὸ νόστιμον εἶναι ὅτι διεκρίθησαν τι-ές τῶν κ. κ. βουλευτῶν προσπαθοῦντες νὰ σὰς ἀποδώσωσιν ἄχι μόνον κυρίας κολακευτικὰς ἰδιότητας, ἀλλὰ καὶ νὰ κολλήτωσιν εἰς τὴν ἰδικήν σας ῥάχην καὶ εἰς βάρος ἰδικῆν σας τὰ ρουσφέτια, δηλ. νὰ σὰς κολληθῶσιν ἐπάνω σας, διότι ἕλαστος βουλευτῆς δὲν σύγγειται ἢ ἀπὸ ρουσφέτια.

Σὰς ἀναφέρει καὶ τὴν ἐπὶ ὄσας μωρομαχίαν τῶν βουλευτῶν Ἰθάκης Σταίου καὶ Ἠέλικας περὶ οἰκίῶν Ἰθάκης, καὶ δὲν ἀγματίζονται περὶ τοῦ πῶς εἶναι ἐλτισμένα, ἂν ἀποπέτρας ἢ ἀπὸ πλίνθους, ἂν βλέπουν εἰς τὴν θαλασσαν, καὶ ἂν δὲν βλέπουν.

Σὰς ἀροκοῦν διὰ σήμερον.

Κουτρούλης.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΑΠΑΡΙΘΜΗΣΙΣ

[Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὸ γνωστὸν ἡμῖν γραφεῖον τοῦ Θ. Δηλιγιάννη. Τὰ αὐτὰ ἐπιπλα, οἷα καὶ ἄλλοτε περιεγράψαμεν. Μόνον εἰς τὸν στέφανον προσετέθησαν ἀρτιδρεπῆ τινα ἀνήθη εἰς σημείον χαρᾶς. Οἱ ἡμέτεροι εἰσερχόμενοι περιχαρεῖς εἰς μετὰ τὸν ἄλλον. Ὁ Θεοδοράκης μὲν ἔφερν κεινομορφῆ λαμπρικεῖον ἐνδυμασίαν τελεῖ τὰ τῆς ὑποδοχῆς. Ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε ψάκων τὸν ἱστορικὸν αὐτοῦ ὑπὸλευκον πώγωνα. Γελοῦ πανταγῶθεν. Καὶ τὰ ὠτὰ του ἀκόμη μειδιῶσι κινούμενα.]

Θ. Δηλιγιάννης (μὲ τὸ γνωστὸν αὐτῷ ὕψος καὶ τὰς γνωστὰς φητορικὰς ὑποκλίσεις.)

Καὶ συνήλθον λοιπὸν ἐκ δευτέρου ἵνα δυνθῶμεν καὶ δευτέραν ἀπαριθμῆσιν τῶν ἡμετέρων φίλων νὰ κατασκευάσωμεν. Ἐγὼ ὅστις ἄλλοτε ἀντεπροσώπευσα τὴν Α. Μ. τὸν

βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῆ Α. Α. μεγαλειότητι τῷ αὐτοκράτορι τῶν γάλλων καὶ ἐλαθον ὡς ἀντάλλαγμα τῶν σπουδαίων καὶ ἐμβριθῶν ὑπηρεσιῶν μου τὸ παράσημον τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς. . . .

Δημητρακῆκης (διακόπτων). Μὴ διακόπτετε, κύριοι.

Θ. Δηλιγιάννης. Θὰ παρκοῦσατε ἴσως. Οὐδεὶς μὲ δέεκοψε

Δημητρακῆκης. Ἀπατάσθε, κύριε πρόεδρε. Τόσον εἴθε προσηλωμένος εἰς τὴν ὁμιλίαν. . . .

Θ. Δηλιγιάννης. Ἄλλα κανεὶς δὲν μὲ δέεκοψε.

Δημητρακῆκης. Σὰς δέεκοψα ἐγὼ, κύριε πρόεδρε.

Θ. Δηλιγιάννης (ὑπακλίνων μετὰ μειδιῶματος).

Ἄσταιον!

Δημητρακῆκης. Διόλου δὲν ἦτο ἄσταιον. Εἶχατε πάρει τόση φόρα ὥστε ἂν δὲν σὰς δέεκοπτα, ἤμπορούσε νὰ πάθῃτε. Ἡ διακοπὴ μου ἦλθε ὡς τὸν σουμάδα. Δὲν λέγω ἄληθινὰ, κύριε Βάρβογλης!

Βάρβογλης. Σουμάδα, κρῦα ὁμοῦ.

Θ. Δηλιγιάννης. Λοιπὸν, ἡμέτεροι φίλοι, ὁ κύριος σκοπὸς τῆς συναθροίσεως ταύτης εἶναι ἡ ἀπαριθμῆσις. Μετὰ τὴν προηγουμένην πληροφορίαν πρέπει νὰ γείνη ἀπαριθμῆσις. Ἐνθυμιεσθε, τὴν πρώτην φοράν ὅλοι μᾶς ἔλεξαν 9 καὶ ἡμεῖς εὐρέθημεν 12, τώρα μᾶς λέγουν ὅλοι 16, ὅμοι εἶνε βέβαιον ὅτι εἴμεθα 20.

Οἱ ἡμέτεροι (κεχυνότες.) Εἴκοσι!

Θ. Δηλιγιάννης. Ἐκπλήττεσθε, ὦ ἡμέτεροι φίλοι; Εἴκοσι βέβαια!

Δημητρακῆκης. Ἐὰν τὸ νέον νομισματικὸν σύστημα ἐπηρέασε καὶ τοὺς ἡμετέρους φίλους, τότε, κύριοι, κηρύσσομαι ὑπὲρ τοῦ νέου νομισματικοῦ συστήματος.

Βάρβογλης. Εἴκοσι! Τότε νὰ διανεμώμεν τὰ ὑπουργεῖα.

Θ. Δηλιγιάννης. Ὅχι ἀκόμη. Δὲν εἶναι τῆς προῦσης συνεδριάσεως. Σήμερον ἔχομεν μόνον τὴν ἀπαριθμῆσιν.

[Ἀναγιγνώσκεται ὁ γνωστὸς κατάλογος τῶν Δηλιγιαννικῶν, ὑπὸ τὸ μεγαλειότερον ὄνομα τῆς συνελεύσεως.]

Δημητρακῆκης. Λοιπὸν 12 μόνον!

Ζυγομαχᾶς Πῶς οἱ 16 τοῦ Αἰῶνος! Μήπως μᾶς ἐπακίζου;

Βάρβογλης. Καὶ πῶς οἱ 20 ὅπως ἐγὼ ὑπελόγιζον!

Καρ σπύρος (εἰσερχόμενος μετὰ σπουδῆς). Ὁ λόγος τοῦ κυρίου Σπῆλιου, κύριε πρόεδρε, σὰς παρακαλεῖ νὰ δημοσιευθῆ εἰς τὴν Πρωτίαν.

Θ. Δηλιγιάννης. Φιλᾶτέ μοι μετὰ χαρᾶς. Καὶ ἄλλος ἡμέτερος, κύριοι. Προσθέσατέ τον.

Κα σπύρος. Ἴδου καὶ ὁ λόγος τοῦ κυρίου Κοντογούρα, κύριε πρόεδρε.

Θ. Δηλιγιάννης. Καὶ αὐτὸς διὰ τὴν Πρωτίαν εἶνε, **Ζυγομαχᾶς.** Λοιπὸν 14. Ἦραϊα.

Καρασπύρος. Ἴδου καὶ ὁ λόγος τοῦ κυρίου Μαυρομάτη. Καὶ αὐτὸς παρακαλῶ νὰ δημοσιευθῆ εἰς τὴν Πρωτίαν. Ἴδου προσέτι καὶ ὁ λόγος τοῦ κ. Φλογαίτου.

Θ. Δηλιγιάννης. Σημειώσατέ τους ἁμέσως εἰς τὸν κατάλογον, μὴ τύγῃ καὶ φύγουν. Αὐξάνομεν καὶ πληθυνόμεθα.

Δημητρακῆκης. Εὐγε, κύριε Καρασπύρο. Εἶσαι ἄξιος ἀνθρώπος. Μᾶς ἐπρομήθευσες ἀρκετοὺς, βλέπω.

Ἡ κοινὴ γνώμη [ἱεροκρητικῶς εἰς τὸ οἶκ τοῦ κ. Δηλιγιάννη]

Λόγους! **Σφίγγς.**

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΑ

Ἐκαστον ἔθνος ἔχει ἰδιόζοντα χαοκτικριστικὰ καὶ ἰδιοφυῆ προσόντα, τὰ ὅποια διακρίνουσιν αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἄλλων λαῶν. Οἱ φοίνικες ἦσαν ὄνημαστοὶ διὰ τὴν βιομηχανίαν καὶ ἐμπορίαν των. Οἱ Αἰγύπτιοι διὰ τὰς πυραμίδας καὶ τὴν ζωολατρείαν των. Οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι διὰ τὸν πλοῦτον, τὰς δάφνας, τὰς ἐταίρας, τὸν Σωκράτην καὶ τοὺς ἰβρακίτους συναδέλφους του σοφιστῆς. Οἱ Ῥωμαῖοι διὰ τὰς θηριομαχίας, τὸ δίκαιον καὶ τὴν πολεμικὴν τέχνην. Οἱ ἐνδοξοὶ Ἀγγλοὶ φημίζονται διὰ τὸν ἐγωισμόν των, τὰς ἰδιοτροπίας, τὴν πρακτικότητά καὶ τὴν φιλεργίαν ἀναγράφαντες ἐπὶ τῆς σημαίας των ὡς σύμβολον τὸ *utimes is money*. Οἱ Γάλλοι ὡς πρὸς τὸν πλοῦτον, τὴν ἐπιπολαιότητα καὶ τὴν συζυγικὴν ἀπιστίαν. Οἱ Γερμανοὶ ὡς πρὸς τὰ στρατιωτικά, τὰ γράμματα, τὸ βραδύνοον καὶ ἀνατιληπτον. Οἱ Τούρκοι ὡς πρὸς τὸ χερσισμὸν καὶ τὴν μακροβιότητα. Οἱ Ῥώσσοι ὡς πρὸς τὴν μέθην καὶ τὸν μηδενισμόν καὶ οἱ γείτονες ἡμῶν Ἴταλοὶ ὡς πρὸς τὸ εὐθυσμον καὶ πανοῦργον. Ἡμεῖς δὲ οἱ νεώτεροι Ἕλληνες, καὶ ἰδίᾳ οἱ ἀντιπροσωποῦντες αὐτοὺς Ἀθηναῖοι, ὡς πρὸς τὸν αἰθριον οὐρανόν, τὴν ἀσχημικὴν τῶν γυναικῶν, τὴν ἀκηρίαν, τὴν φαντασιοληξία, τὸν ἐθουσιασμόν, τοὺς ποιητὰς, τὴν τυπικότητα καὶ τὰ πολιτικά, εὐχόμενοι ὡς ὁ Νέρων, νὰ ἔξερην ἡ οἰκουμένη ἐλόκληρος τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα, διὰ νὰ ἔχωμεν μονοπῶλιον τὸ διοικεῖν καὶ κυβερνᾶν, ὡς τὴν σπαρτίδα καὶ τὰς ἀρχαιοτήτας. . . .

Ἄλλ' εἰς τὸ προκείμενον. Ἀνεγνώσατε τὴν «Ἦραν» καὶ τὸ ἐν αὐτῇ Βασιλικὸν ἢ κάλλιον Λομβαρδικὸν διάταγμα περὶ ἐξετάσεων τῶν γενικῶν μαθημάτων ἐν τῷ Πανεπιστημῷ.

9 ΕΠΙΦΥΛΑΞΙΣ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ 9

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 376)

Ἀπόγειος νυκτερινὴ αὐρα εἶχεν ἀρχίσει νὰ πνέῃ ἦν ὁ Βενετὸς ἐπίστεισε πεμπομένῃν ὑπὸ τῆς ἀγαθῆς καὶ προστασίας του Μοίρας.

Ἄλλ' ὡς φωνὴ ἐγγραστρημύθου ἀντήγει εἰς τοῦ Σανούτου τὰ ὠτὰ ἡ φωνὴ τοῦ Ἰωάννου Μούρα ψελίζουσα:

— Ὁ ἐνταμιωθῶμεν πάλιν.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Ἡ ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ.

Τῷ 1207, πρωίαν τινὰ μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἠλίου, ἀνὴρ μέλαιναν στολῆν ἐνδεδυμένος καὶ κρατῶν μάλιστα ἔχον

μῆς; δὲν σὰς φαίνεται ὡς καταπότιον, τὸ ἔσοιον δίδει ὁ ἰατρός ὡς τὸ τελευταῖον καταφύγιον εἰς τὸν ψυχορραγούντα ἀσθενή του ἢ μάλλον ὡς λεπτότατον νῆμα, δια τοῦ ὁποῖου θέλει τις νὰ προσαράξῃ τὸ κλυδωνιζόμενον καὶ ὑπο τῆς τρικυμίας καταποντιζόμενον σκάφος, περὶ τοῦ ὁποῖου πᾶσα ἐλπίς ἀπέπτη; Τοιοῦτον εἶναι καὶ τὸ διάταγμα, ὅπερ συνέλαβε καὶ ἐκνομήρησεν ἐπὶ πολλὰ ἴσως, ἐτῆ ὁ ἰητὴρ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων μας κ. Κυριακός, καὶ τὸ ὅποιον τέλος κατάρθωσε νὰ γενήτῃ μετὰ πολλοὺς κόπους καὶ σόδους, ὡς λέγει ἡ **Νέα Ἐφημερίς**, βοηθούμενος ὑπὸ τῆς ὑπουργικῆς μαίας. Ἄλλὰ δὲν ἔπρεπε νὰ βιασθῆτε τότε πολὺ κ. Πρύτανι; διότι τὸ βρέφος σας γεννηθὲν ἐν πνιγρῷ καὶ μεμολυσμένῳ κοίτῳ κινδυνεύει νὰ ἀποθάνῃ ἐξ ἀσφυξίας ἢ ἐξ ἄλλης τινος νόσου. Ἐπρεπε πρῶτον νὰ φροντίσῃτε, ὅπως ὁ θάλαμος, ἐν ᾧ θὰ ἐγεννᾶτο, νὰ εἶναι εὐάερος καὶ τὰ σπάρτακα, δι' ἃν θὰ περιετυλίσσετε, καθάρια καὶ λευκὰ καλῶτι μετ' ὀλίγης ἡμέρας θὰ στερεθῆτε τοῦ προσφιλοῦς ὑμῶν τεκνίου καὶ ἡ ἡλικία σας δὲν σὰς ἐπιτρέψῃ δυστυχῶς νὰ γεννήσῃτε ἐκ νέου.

Ἐπρεπε, διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν σαφέστερον, κ. Πρύτανι νὰ ὀρίσῃτε προηγουμένως τὰ μαθηματα, τοὺς καθηγητὰς, τὰς παραδόσεις, νὰ χωρίσῃτε τὰ ἐρίφια ἀπὸ τὰ πρόβατα, τοὺς πρωτοετείς ἀπὸ τῶν ἄλλων, νὰ ῥίψῃτε τέλος ὀκάδας τινὰς φανικῶ ὀξέος εἰς τὴν ἐστίαν ταύτην τῶν μολυσμάτων καὶ ἐπιδημιῶν, καὶ ὕστερον νὰ ἐκδώσῃτε τὸ διάταγμα σας πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τοῦ 1843, ὅστις οὐδέποτε ἐφηρμώσθη.

Πῶς θέλετε ἡμεῖς οἱ δευτεροετείς φοιτηταὶ τῆς νομικῆς, ἵνα λάθωμεν τοῦτο ὡς παράδειγμα, νὰ ὑποβληθῶμεν εἰς ἐξετάσεις τῶν Γενικῶν Μαθημάτων, ἧτοι τῆς Ἱστορίας, τοῦ φυσικοῦ Δικαίου, τῆς φυσικῆς κτλ. ἀφοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ φαβοριτοφόρου καὶ νῦν βουλευτοῦ Τζιζιανόπουλου, οὐδεὶς ἐδίδασκε δι' ὄρκον τὸ μά-

σαν ὀξείαν χαλυβδίνην ἀκωκίην, ἐξῆλθεν ἐκ τῆς μεγάλης πόλης τοῦ παλατίου τοῦ Ἁγίου Μάρκου καὶ ἀνέγνω μεγαλοφώνως, ἀλλ' ἄνευ ἀκρατῶν, τὸ ἐπόμενον διάταγμα:

« Ἐγὼ ὁ Πέτρος Ζιάννης, ἐλέω Θεῷ, ἀνώτατος ἀρχων καὶ ἀδγκας τῆς κραταιότητος καὶ ἐκλυμπροτάτης Πολιτείας τοῦ Ἁγίου Μάρκου, τῆς Βενετίας, τοῦ Ἀδρια, τῶν νήσων κτλ. κτλ. προσκαλῶ, δηλῶ καὶ ἐπιτρέπω εἰς πάντας τοὺς εὐπατρίδας τῆς Πολιτείας ταύτης τοὺς ἐχοντας πλοῖα ἴδια καὶ ἀνδρας ὑφ' ἑαυτοῦς, ἵνα καταλάβωσι δι' ἰδίον ἀναλωμάτων καὶ στρατῶν τὰς νήσους τοῦ Ἀιγαίου πελάγους καὶ ἀρχωσιν αὐτῶν ὡς εὐμενεῖς φίλοι τῆς κραταιότητης Πολιτείας. Ὑπέγραψα ἐγὼ ὁ Πέτρος Ζιάννης τῇ συναινέσει τοῦ σεπτοτάτου Συμβουλίου τῶν Δέκα. Ἐν τῷ παλατίῳ τοῦ Ἁγίου Μάρκου, τῇ 21 Μαρτίου 1207. »

Οὐδεὶς ἦτο παρὼν ἵνα ἀκροασθῇ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ σπουδαίου τούτου ἐγγράφου. Ἄλλ' ὁ ὑπάλληλος, ἀφοῦ τὸ ἀνέγνω, τὸ ἀνῆρτησεν ἐπὶ πίνακος κρεμασμένου ἐπὶ τοῦ τοίχου, καὶ ἐπειδὴ ἐκρύονεν, εἰσῆλθε νὰ προγευματίσῃ.

Οὐδὲ ψυχὴ ἐνεφανίζετο εἰς τὰς μακρὰς καὶ ὑψάλους διόδους τῆς πόλεως κατ' ἐκείνην τὴν πρωίαν. Ἡ Βενετία ἐφαίνετο ἔρημος. Ἄλλως δὲ ἦτο μετὰ τὰς ἡμέρας τῆς Ἀπόκριω, καὶ οὐδὲν εἶναι τόσον βαρὺ καὶ ἀγχηρὸν ὅσον ὁ ὕπνος μετὰ τὰ ὄργια. Μόλις περὶ τὴν μεσημβρίαν ἤρχισαν νὰ ἀναφαινώνται γόνδολαί τινες, ἐφ' ἃν ἤρσσαν βελήμως νωθροὶ πορθημεῖς. Περὶ τὴν δειλὴν ἐκρύσθη ὁ μέγας κώδων τοῦ ἁγ. Μάρκου

ΧΡΟΝΙΚΑ

θημα τῆς ἱστορίας, οὐδὲ μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἤξιώθη-
μεν νὰ ἐδῶμεν τὸ ἱερὸν ὑπογένηιον τοῦ κ. Βερναρδάκη; Πῶς
θέλετε νὰ ἐξετασθῶμεν εἰς τὴν φυσικὴν πειραματικὴν, ἀφοῦ
οὐδέποτε ἠδυνήθημεν νὰ εἰσελθῶμεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ
κ. Στρούμπου, εἴτε διότι δὲν εἴμεθα δεκτοὶ ἐν αὐτῇ ὑπὸ
τῶν ἐπὶ τοσοῦτο φανατικῶν ἀκρατῶν του, εἴτε διότι
κατ' ἐλείνην τὴν ὥραν παρακολουθοῦντες καὶ ἡμεῖς
τὸ κοινὸν ῥεῖμα τῶν συναδέλφων μας, ἠκαρώμεθα οἱ ἡλίθιοι
τοῦ κληρονομικοῦ ἢ Διεθνoῦς Δικαίου (!!!) χωρὶς νὰ γνωρίζω-
μεν οὐδὲ τὸ Α εἰς τῆς νομικῆς ἐπιστήμης; ἢ πῶς θέλετε ὁ
ταλαίπωρος φιλόλογος ν' ἀκούη ζωολογίαν τοῦ κ. Μητσο-
πούλου ἢ Ἄλγεβραν καὶ Γεωμετρίαν τοῦ κ. Κυζηκινῶς ἢ
Λάκωνος καὶ νὰ μὴ παραμείνη εἰς τὸ μάθημα τοῦ ἀδυσω-
πήτου εἰς τὰς ἀπουσίας του κ. Φιντικλέους ἢ τοῦ ἀπηνoῦς
εἰς τὴν ἐκφώνησιν τοῦ καταλόγου του κ. Κόντου; Πῶς δὲ
ζητεῖτε τέλος ἀπὸ τοὺς πτωχοὺς φοιτητὰς τῆς Ἰατρικῆς
νὰ ἐξετασθῶσιν εἰς τὴν Βοτανικὴν, τὴν ὑποίαν ἀπὸ πέντε
ἐτῶν οὐδεὶς ἐδίδαξεν οὐδὲ διδάσκει ἀκόμη; Τίς δὲ θέλει
τοὺς ἐξετάσει;

Διὰ τοῦτο, ἂν μὲν φρονήτε, διότι τὸ διάταγμα σας
εἶνε διςφορούμενον καὶ ἐπαυροτερίζον, ὅτι θὰ ἐπεκταθῇ καὶ
εἰς ἡμᾶς, τοὺς ἔχοντας ἤδη κεκτημένον δικαίωμα τὴν ἀ-
ταξίαν καὶ τὴν σύγχυσιν, καὶ ἦν καὶ οἱ προηγουμένοι ἡ-
μῶν ἐσέβησαν, ἀπατάσθε καὶ σὰς προλέγομεν ὅτι τὸ διά-
ταγμα σας θὰ μείνῃ ἀπὸ τῆς αὐρίου ὠρᾶς σκιὰ καὶ νεκρὸν
γράμμα, ὡς ἔμεινε καὶ ἡ περὶ ἀπαγορεύσεως τοῦ καπνίσμα-
τος ἐν ταῖς παραδόσεσι διαταγή σας.

Φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἐξεδόθη καὶ τοῦτο διὰ τὸν τύπον
μόνον καὶ δι' οὐδένα ἄλλον λόγον. Ἄν ἦμως ἀποβλέπη εἰς
τοὺς ἐπελευθερούμενους, τότε μόνον θὰ ἐπικροτήσωμεν, ὅταν
ὀρισθῶσι τὰ μαθήματα καὶ οἱ Καθηγηταί, διὰ νὰ μὴ ζη-
τῆτε, ὡς τῶρα, ἀδύνατα, ἀδίδακτα καὶ τραγελαφικά.

Νότιας

καὶ οἱ μοναχοὶ ἐψάλαν τὸν ἐσπερινόν. Κατὰ τὸ τέλος τῆς ἀ-
κολουθίας ἀνῆρ τις ἐνδεδυμένος μακρὸν μανδύαν ἐξῆλθεν ἐκ
τοῦ ναοῦ ἀκολουθούμενος ὑπὸ Μαύρου φοροῦντος ἐρυθρὰν ζολήν.

— Οὐδὲν μὲ τέρπει πλέον, Μαῦρε, εἶπεν ὁ ἀνὴρ οὗτος. Ἄ-
φοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἐκκλησίαν διὰ νὰ ἀκούσω τὸν ἐσπερι-
νόν, θὰ εἶπῃ ὅτι εἶναι ἀπελπισία.

— Πάσχει πολὺ ἡ αὐθεντία σας; εἶπεν ὁ Μαῦρος.

— Βασανίζομαι, ὡς ὁ διάβολος. Δὲν δύναμαι πλέον νὰ εἶ-
μαι χρήσιμος εἰς τίποτε.

— Λυποῦμαι πολὺ, κύριε, εἶπεν ὁ Μαῦρος· καὶ ἐπὶ τῆς ἄ-
κρας τῶν χειλέων ἐδειξεν ὑποῦλον μειδιάμα.

— Δὲν μοὶ μένει πλέον ἢ νὰ ἀποφασίσω νὰ σὲ κρεμάσω ἡ-
μέραν τινά, διὰ νὰ διασκεδάσω μίαν στιγμὴν. Ἄλλὰ καὶ τοῦ-
το δὲν θὰ εἶναι ἀρκoῦσα διασκέδασις.

— Ὅπως ἀγαπᾷ ἡ αὐθεντία σας, εἶπεν ὁ Μαῦρος μορ-
φάζων.

— Φαντάσου, Μαῦρε, ἂν δύνασαι νὰ φαντασθῆς μὲ τὴν ἀ-
φρικανικὴν κεφαλήν σου, νὰ ἦναι τις Βενετὸς, πολίτης τῆς κρα-
ταιοτάτης Πολιτείας, νὰ ἦναι πλούσιος, εὐγενής, ἰσχυρός, ἂν
δραεῖος, ἐπιφανής· νὰ ἔχῃ γυρίσει χιλιάκις τὸν κόσμον, νὰ ἦ-
ναι φοβερός καὶ ἐπίσθονος! ἀκούεις, Μαῦρε; Καὶ ὕστερον νὰ
μὴ εὐρίσκη τόπον εὐτυχίας εἰς τὸν οἶκόν του μὴδὲ στιγμὴν
ἀναπαύσεως εἰς τὴν συνείδησίν του. Δὲν εἶναι τοῦτο κατὰρα;

— Ἄλλὰ δὲν δύναται νὰ εὐτυγῇ ὁ αὐθέντης, ἀφοῦ τὴν
εὐτυχίαν τὴν ἀπεδίωξεν ἀπ' ἑαυτοῦ, εἶπε τολμήσας ὁ Μαῦρος.

Ἄηδυστάτην ἐντύπωσιν αἰσθανόμεθα ἐκ τοῦ τρόπου μεθ'
οὗ φέρεται τὸ σαλόνι τοῦ κ. Τρικούπη διὰ τῶν ὀργάνων
του πρὸς τοὺς ἀποχωροῦντας ἐκ τοῦ κόμματος βουλευτὰς.

Εὐρέθητε ποτε ἐν συναναστrophῇ, ὅθεν ἔτυχε ν' ἀποχω-
ρήσῃ εἰς, πρὸς δὲν ἐφέροντο παρόντα μεθ' ὀδῶν τῶν θωπειῶν
καὶ πολλῆς φιλοφροσύνης καὶ εἶτα ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του ἀρχί-
ζοντα τὸν ἕνα, καὶ εἶτα τὸν ἄλλον, καὶ ἐπειτα ὄλους κακο-
λογοῦντα; τὸν ἀπάντα;

Αὐτῆς τῆς προστύχου ἀνατροφῆς γίνονται ἐνοχοὶ οἱ περὶ
τὸν κ. Τρικούπη καλλῶντες εἰς πάντ' ἀναχωροῦντα βου-
λευτὴν καὶ μίαν κατηγορίαν.

Ὅτι ἀνέγνωμεν τὴν Κυριακὴν προερχόμενον ἀμέσως ἐκ
τοῦ τρικουπικοῦ κύκλου περὶ Χατσοπούλου, Μεσσινέζου,
Φλογαίτου, Κοντογούρη, μᾶς προδιέθεσε πράγματι εἰς ἔμ-
ετον. Ἄδιαφορον ἂν καὶ οἱ τέσσαρες αὐτοὶ βουλευταὶ ἐφάνη-
σαν συνεπεῖς πρὸς τὴν περισυνὴν πολιτείαν των, ἀδιαφορον
ἂν ὁ κ. Φλογαίτης εἶπε τὰ αὐτὰ καὶ βικιῶτερα πέρυσιν
ὡς Εἰσρηκτής τοῦ Προϋπολογισμοῦ. Ἄδιαφορον ἂν ὁ κ.
Μεσσινέζης ὄχι μόνον φέτος, ἀλλὰ καὶ πέρυσιν ἠθύνατο νὰ
ζητήσῃ ὑπουργεῖον! Διότι δὲν πιστεύομεν νὰ ἦτο νέος πέ-
ρυσιν καὶ νὰ μὴν ἐτόλμα νὰ ἔχῃ τὰς αὐτὰς ἀξιώσεις μὲ τὸν
κ. Ροῦφρον!

Καὶ τὸ ἀηδέστερον εἶναι, ὅτι ὅπως γράφονται καὶ ὅπως
λέγονται αὐτὰ τὰ πράγματα, εἶναι ἴστομα, ἀνοίγουν ἕνα
στόμα πρὸς τοὺς ἀποχωροῦντας βουλευτὰς καὶ ἕνα ἄλλο
πρὸς τοὺς μένοντας.

Ἰθρρίζουν τὸν κ. Χατσοπούλου ὡς ἀποχωρήσαντα διότι
δὲν τοῦ ἔδωσαν ἕνα ἔπαρχον καὶ δὲν ἰθρρίζουν τὸν φίλον

- Ἀπεδίωξα τὴν εὐτυχίαν! ἐγώ;
- Ναι, αὐθέντα· καὶ ὄχι μόνον τὴν ἀπεδίωξατε, ἀλλ'
οὐδὲ τὴν ἀναζητεῖτε πλέον, ἐνῶ αὕτη ἠθύνατο νὰ ἐπανέλθῃ.
- Τί ἐνωσεῖς;
- Ἐνωῶ τὴν γυναῖκα ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ αὐθέντης
ἐπέτρψε νὰ τὸν ἐγκαταλίπῃ.
- Ἄλλὰ μήπως νομίζεις ὅτι τὴν ἠγάπων, φῶλε;
- Ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ αὐθέντης ἐχωρίσθη ἀπ' ἐ-
κείνης τῆς γυναίκος, ἤρχισεν ἡ μελαγχολία του.
- Καὶ πῶς ἠθύνάμην νὰ τὴν κρατῶ πλησίον μου διὰ τῆς
βίας;
- Ὁ αὐθέντης ἠθύνατο, ἂν ἤθελε, νὰ ἀγαπηθῇ παρὰ τῆς
γυναίκος ἐκείνης· καὶ πιστεύω ὅτι ἠγαπήθη σχεδὸν παρ'
αὐτῆς.
- Πῶς τὸ εἰξέυρεις τοῦτο, τέρας;
- Εἰξέυρω ὅτι ἡ γυνὴ αὕτη εἶχε πολὺ τρυφερὰν καρδίαν,
καὶ ἂν ὁ αὐθέντης ἐφύρετο προφυλακτικῶς πρὸς αὐτὴν καὶ
δὲν ἐκέντα τὴν ζηλοτυπίαν της, ἐκείνη θὰ τῷ ἀνῆκε μέχρι
τῆς σήμερον.
- Ἔχεις ὀφθαλμοὺς λοιπὸν, Μαῦρε;
- Ἄς μοὶ ἐπιτρέψῃ ὁ αὐθέντης νὰ τῷ ἐμιλήσω ἐλευθε-
ρίας, διότι ἐμαῦρον ἤδη νὰ ἐμιλῶ τὴν ἰταλικὴν, εἶπεν ὁ Μαῦ-
ρος. Ὁ αὐθέντης ἐπρεπε νὰ τῆς ἀποκρύπτῃ τὰ ἐλαττώματα
του, τοῦτο μόνον, καὶ ἐκείνη θὰ ἦτο διὰ βίου δούλη του.
- Ἄλλ' ἐνθυμεῖτο τὸν σύζυγόν της, ἀνόητε.

μας κ. Βουλπιώτην, παριστάνοντα αὐτὸν ὅτι μένει εἰς τὸ
κόμμα διότι τοῦ ἔδωσαν δύο ἔπαρχους;

Καὶ τί εἶναι αὐτὰ; Πρόκειται περὶ παιδίων; ὦχ! ὦχ!
ἐγὼ ἔχω δύο, ἐσὺ ἔχεις ἕνα!

Οὕτω διαχειρίζεται ἡ ὑπόληψις τοῦ κόμματος; Διὰ λα-
μῆθων, οὐ; κάμνετε ὑφυπουργούς;

Οὕτω ὃ' ἀποδείξτε ὅτι διαφέρετε τῶν κουμουνδουρικῶν;

Τοῦλάχιστον αὐτοὶ μπορεῖ νὰ ἔχουν ὄλας τὰς κακίας,
πλὴν τῆς συκοφαντίας.

Σεῖς ἔχετε καὶ ἐκείνας καὶ αὐτὴν!

Ἐπειδὴ πρόκειται περὶ τοῦ κυρίου Γουζαρῆ, ἀστυνομικοῦ
ἱατροῦ, ἀρχαίζοντος, λαλοῦμεν τὴν γλῶσσάν του:

Τί πέπονθεν ὁ φίλος ἱατρός Γουζαρῆς, ὥστε τὴν ὑπὸ Χα-
ριλάου Τρικούπου, Ἰπουργοῦ Ἐσωτερικῶνδε δοθεῖσαν δα-
μαλίδα ἑαυτῷ μόνον καὶ δυσὶν ἄλλοις ἱητῆρσι διόδῃναι,
ἀποστρεῖν δὲ τῶν ἄλλων τμημάτων τοὺς ἀστυνομικοὺς
ἱητῆρας;

Ἄλλάζουμε γλῶσσα.

Ἡ δαμαλίτις θέλει γενίκευσιν καθολίκευσιν, ὄχι συγ-
κέντρωσιν. Νὰ δὰ καιρὸς νὰ ἐμβολιάζωμεν καὶ κομματι-
κῶς. Τὸ πρᾶγμα εἶναι σπουδαῖον· ὁ κ. Γουζαρῆς μπορεῖ νὰ
στείλῃ εἰς τὸ Γουδί ὄλους τοὺς φωνάζοντας ἐναντίον τῆς
δεκάρας καὶ τῶν φόρων. Καὶ ὁ κ. Τρικούπης νὰ ἐπαναλάβῃ
τὴν δημοτικότητά σου μεταξὺ τῶν ἐπιζώντων εἰς οὐς
διενεμήθησαν αἱ διακρίσεις χιλιάδες δεκάρας.

Καὶ ἄλλο:

Ἐμάθωμεν ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ ἱατροὶ δὲν ἐμβολιάζουν
εἰμὴ καλοῦμενοι καὶ πληρωόμενοι. Αὐτὸν τὸν προρισμὸν
ἔχει ἡ δημοσία δαμαλῖς;

- Γνωρίζω τὰ αἰσθήματα τῶν μαύρων καὶ λευκῶν γυ-
ναικῶν. Ποτὲ καμμία γυνὴ δὲν ἐνθυμεῖται διὰ πολὺν και-
ρὸν τὸν σύζυγόν της. Ὁ Βενετὸς συνέσπασε τὰς ὄφρας. Ἄλλ'
ὁ Μαῦρος δὲν ἐπτοῖθη, καὶ ἐξηκολούθησε.
- Στοιχηματίζω ὅτι καὶ προτοῦ νὰ τὴν ἀρπάσῃ ὁ κύριός
μου, ἡ γυνὴ ἐκείνη εἶχε λησμονημένον ἐντελῶς τὸν σύζυγόν
της. Ἄλλ' ὁ κύριός μου τὸ εἰξέυρει καλλίτερα. Καμμία ἐξ
αὐτῶν δὲν ἐνθυμεῖται διὰ πολὺν καιρὸν, ἐκτὸς ἂν δὲν ἔχῃ
ἄλλο μέσον διασκεδάσεως.
- Φλυαρεῖς, κοῦφε,
- Πιστεύσατέ με, κύριε μου, ἐκεῖνο τὸ ὅποιον σὰς ἔχω
προτείνει πρὸ πολλοῦ, δὲν θὰ ἦτο ἀσχημον νὰ τὸ βάλωμεν
εἰς πρᾶξιν. Νὰ ἐκστρατεύσητε εἰς τὴν Ἀνατολήν καὶ νὰ ἐ-
ρευνήσητε εἰς ὄλα τὰ γυναικεῖα μοναστήρια. Δὲν εἶναι ἀμσι-
βολία ὅτι θὰ τὴν ἐπανεύρητε.
- Τὴν στιγμὴν ταύτην ὠραῖος εὐπατρίδης ἐπλησίασε μει-
διῶν καὶ ἔπεινε τὴν χεῖρα πρὸς τὸν φέροντα τὸν μανδύαν.
- Μάρκε!
- Ἰερεμία!
- Καὶ ἠσπᾶσθησαν ἀλλήλους.
- Πρὸ πολλοῦ δὲν εἶδομεν ἀλλήλους, εἶπεν ὁ νεωστὶ
ἐλθών.
- Ἐπανέργεσαι ἐκ τῆς Ἀνατολῆς βεβαίως, Ἰερεμία.
- Ναι· καὶ ἀπέρχομαι πάλιν εἰς αὐτήν.
- Πάλιν;

Καὶ ἕνα ἄλλο:

Τὸ δημόσιον ἀγοράζει δαμαλίδα τοῦ φαρμακοποιοῦ Ὁ-
λυμπίου, Ἀπεράνθη ὅμως τὸ Ἰατροσυνέδριον περὶ αὐτῆς;
Ὅχι μόνον δὲν ἀπεράνθη, ἀλλὰ ἐναντίον τῆς δαμαλίδος
αὐτῆς ἀνεγέρχουν ἡμεῖς ἄλλοτε παράδειγμα φιλικῆς μας
οἰκογενείας.

Τὸ βράδυ τῆς προηγουμένης Κυριακῆς ἐτελέσθησαν οἱ
γάμοι τῆς Ἀμαλίας Σπορίδου, ὠραίας κόρης τοῦ Μεσολογ-
γίου, μετὰ τοῦ καλλίστου φίλου μας πλωτάρχου Γεωρ-
γίου Ἀποστόλη. Εὐχόμεθα τὰ στέφανα τοῦ γάμου των νὰ
εἶνε δι' αὐτοῦ; καὶ στέφανα εὐδαιμονίας.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Ὁ κ. Ζηνοπούλος ἀγορεύει περὶ τῶν φόρων κατηγορεῖ
τὸν κ. Καλλιγῆν μετὰξὺ ἄλλων ὡς ἐπιβάλλοντα ἀφῆρον
ἐπὶ τοῦ ἰδρώτος τοῦ χειρῶνακτος.

Θὰ εἶνε ὁ μόνος φόρος ὅστις θὰ εἰσπράττεται διὰ λαγῶν!

Πῶς κατίντησε αὐτὸ τὸ ὑπουργεῖον.

Τὸ μόνον ἐπιχείρημα τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐμιλούντων εἶνε:

— Ἄμ τί θέλετε, ὁ Κουμουνδούρος; νάλθῃ;

— Καὶ διατί ὄχι; ἀπάντα τις εἰς τοιοῦτο ἐπιχείρημα,
διατί ὄχι τὸ πρωτότυπον, ἀντὶ τοῦ ἀντιγράφου!

- Ναι.
- Διατί;
- Ἄλλὰ δὲν εἰξέυρεις λοιπὸν;
- Τί πρᾶγμα;
- Τὴν σημερινὴν προκήρυξιν τοῦ Λόγη.
- Ποῖαν προκήρυξιν;
- Προκήρυξιν πρὸς τοὺς εὐπατρίδας τῆς Βενετίας.
- Περὶ τίνος;
- Διὰ τῆς ὁποιᾶς τοὺς προσκαλεῖ νὰ ἐκστρατεύσωσιν εἰς
τὴν Ἀνατολήν.
- Πρὸς ποῖον σκοπὸν;
- Πρὸς ποῖον σκοπὸν γίνονται αἱ ἐκστρατεῖαι;
- Πρὸς διαφόρους σκοπούς.
- Τέλος, ἡμεῖς δὲν ἐνοοῦμεν ἄλλως τὰς ἐκστρατείας
εἰμὴ πρὸς ἕνα σκοπὸν· τὴν κατὰκτησιν.
- Συμφωνῶ. Καὶ τί θὰ κατακτῆσωσιν;
- Ἄλλ' εἰσαὶ ἀφρημένοσ λοιπὸν. Τί κατακτῶσι; χῶρας.
- Ποῖας χῶρας;
- Τοὺς προσκαλεῖ νὰ κατακτῆσωσι τὰς Κυκλάδας νήσους.
- Τοὺς εὐπατρίδας ἐν γένει;
- Ναι.
- Ἄλλ' ὑπὸ τίνα ἀρχηγόν.
- Ἄνευ ἀρχηγοῦ.
- Αὐτὸ εἶναι ἀνάγκυστον.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Έγίνετο πολύς λόγος περί καπίσματος, ὅπερ ἀξιωματικὸς τις ἐν τῷ θεάτρῳ εἶχε φιλοδώρησει πρὸς πολίτην. Ὁ λοιὸν ἀνέμενον μονομυχίαν. Ὁ κ. Β. συναντᾷ τὸν ραπισθέντα:

- Ἀλήθεια ἐπραγες μπάτσο;
- Ναί.
- Καὶ τί ἀπέγινε . . . ;
- Μοῦπесе ἓνα δόντι, τί ἤθελες ν' ἀπογίνη;
- !!!

Χωρικός εἰσέρχεται εἰς φαρμακεῖον ἵνα ἀγοράσῃ κρασί τῆς κίνας. Ὁ φαρμακοποιός;

- Θέλεις πολύ;
- Ἄμ γέμισέ μου αὐτὸ τὸ μπουκαλάκι. Καὶ παρουσιάζει βύκαλιν 500 δραμίων.
- Ὁ φαρμακοποιός πρὸς τὸν βοηθόν:
- Γέμισε αὐτὸ τὸ μπουκαλάκι κρασί τῆς κίνας ἀπὸ τὸ μισὸ ἄκουα (νερό).
- Ὁ χωρικός ὑπολαβὼν τὴν ἄκουα ὡς τὸ πολυτιμότερον συστατικὸν τοῦ τοννοτικῆς:
- Γιατί ἀπὸ τὸ μισὸ ἄκουα, ὄλο ἄκουα! Πληρώνω γερά.

Ὁ κ. Β. εἶναι σκεπτικὸς καὶ συναντῶν φίλον του ἐξομολογεῖται ὅτι αὐρίον εἶνε τὰ γενέθλια τῆς συζύγου καὶ θέλει κατὶ νὰ τῆς κάμῃ δῶρον.

- Μὰ ἐννοεῖς, φίλε μου, τῷ λέγει, κατὶ ἐκτακτον, θέλω νὰ τὴν κάμω νὰ ἐκπλαγῇ.
- Ἐχεις λοιπὸν ἀκράδαντον ἀπόφασιν νὰ ἐπιτύχῃς τὴν ἐκπλαγὴν τῆς;
- Ἐννοεῖται.
- Ἐ τότε μὴ τῆς χαρίζῃς τίποτε!

- Ἄλλ' εἶναι κατορθωτόν.
- Πῶς;
- Ἐκαστος διὰ λογαριασμὸν του.
- Δηλαδή;
- Δι' ἐξόδων του.
- Ἄ!
- Καὶ σὺ δὲν θὰ ἐλθῃς;
- Ἐγὼ; ὄχι.
- Σὺ, ὅστις ἔχεις πλοῖα καὶ χρήματα; ἐντροπή!
- Ὁ Μάρκος ἐσκυθρόπασεν.
- Ἀλλὰ δὲν ἔχω οὔτε πλοῖα οὔτε χρήματα, εἶπεν.
- Ἄστειζοσαι.
- Οὐδὲν ἔχει τις, ὅταν δὲν εἶναι εὐτυχής.
- Καὶ τί ἔπαθες;
- Πάσχω ὑπὸ κτηνώδους νόσου, φίλε μου.
- Κτηνώδους νόσου!
- Ναί!
- Καὶ πῶς ὀνομάζεται αὕτη;
- Δὲν εἰδεύρω ἄντια, ἀκιδία, νάρκη, ἀπομόρνας; καθόλου, βλακεία.
- Ἄ, εἶναι λυπηρόν.
- Τί νὰ γείνη!
- Ἀλλ' ἴσα ἴσα διὰ τοῦτο πρέπει νὰ λάβῃς μέρος, φίλε μου Μάρκε! καὶ μόνη ἡ ἐνέργεια θὰ σέ σώσῃ ἀπὸ τῆς κτηνώδους ταύτης νόσου.

Ἐν τινι συναναστροφῇ ἡ οἰκοδέσποινα ἀποτεινομένη πρὸς γνωστὸν κρασσοπατέραν ἐνῶ προσφέρει τὸ τεῖον:

- Ἀγαπάτε ἓνα τσάι μὲ εὐλίγο κονιάκ;
- Καλλίτερον κονιάκ δίγω; τσάι!

Εἰς γέρον κύριος μετὰ τῆς ὡραίας θυγατρὸς του ταξιδεύουσι διὰ τοῦ σιδηροδρόμου. Ἐν τῇ αὐτῇ ἀμάξῃ εὐρίσκειται νέος μὲ διαθέσεις ἐκπορευτικὰς διὰ τὴν ὡραίαν ἀλλὰ μαλαγγολικὴν συνταξιδιώτισσαν. Τῇ ρίπτει βλέμματα φλογερά, ἀλλ' ἐκείνη οὐδὲ τὸν χυμπαρίζει, καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν παραπονεῖται εἰς τὸν πατέρα τῆς ὅτι ὁ πονόδοντός τῆς ἀξάνει. Ἐνῶ ἡ νεανίς ἀκουμβᾷ ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς σχεδὸν δακρύουσα ἐκ τῶν ἀλγυδῶνων, ὁ παλιόρρητος ἀποτολμᾷ:

- Ὑποφέρετε πολὺ δεσποσύνη ἀπὸ τὸ δόντι σας;
- Ἡ νεανίς—Μμμμμ . . .
- Καὶ πιστεῖτε εἰς τὴν κατὰ συμπάθειαν ἴασιν;
- Ἡ νεανίς. Μμμμμ.
- Τοτε, δεσποινίς, ἐάν μοι ἐπιτρέπητε νὰ σὰς δώσω ἐν φίλημα ἐπὶ τῆς παρειᾶς τοῦ ἀλγούντος ὀδόντος, θὰ ἰαθῆτε αὐθιγῶν . . .
- Ὁ πατήρ (δικιόπτων) Ἄ κύριε, ἀρῶ εἴθε ἰατρός τῆς κατὰ συμπάθειαν ἐπιτροπῆς. Ὡς μὲ ὑποχρεώσητε ἀν ἐφαρμόσητε τὴν μέθοδόν σας καὶ εἰς τὰς ἀιμορροΐδας μου!

Ο ΑΓΓΛΟΣ ΕΥΘΥΜΕΙ

(Συνέχεια ἰδ. ἀριθ. 374)

Οἱ μεγαλοπρεπεῖς πολυκάλαδοι φανοὶ τῆς παραλίας, ἐκτοξεύουσιν ἀκτίνα φωτὸς οὐτινος ἢ λαμπρότης θαμβῶνει τοὺς

- Ἄν δὲν ἦτο ἀθεράπευτος.
- Φρονῶ ὅτι οὐδεμία νόσος εἶναι ἀθεράπευτος.
- Διὰ σέ μάλιστα! εἶσαι νέος, εἶσαι ἰσχυρός.
- Καὶ σὺ δὲν εἶσαι;
- Ἐγὼ; ἐγήρασα πρόωρος, φίλε Ἱερεμίας. Καὶ ἐστὲναξεν.
- Ἀλλὰ μοὶ φαίνεται ἀστείος, εἶπεν ὁ Ἱερεμίας. Τί ἔχεις λοιπὸν;
- Σοὶ εὐχόμαι καλὸν κατενύδιον καὶ καλὰ κέρδη ἐκ τῆς ἐκστρατείας σου, εἶπεν ἀποτόμως ὁ Μάρκος.
- Καὶ ἀπῆλθεν ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Μαύρου.
- Ὁ Ἱερεμίας ἔμεινεν ἐκθαμβὸς καὶ ἐστάθη ἐπὶ μακρὸν παρτηρῶν αὐτὸν ἀποχωροῦντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Ἡ ΑΚΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ.

Ὁ Μάρκος μετέβη εἰς τὴν κατοικίαν του, κειμένην ἐπὶ τῆς αὐτῆς πλατείας τοῦ Ἁγίου Μάρκου καὶ οὖσαν ἐν τῶν πλουσιωτάτων μεγάρων τῆς Βενετίας.

Εἰσελθὼν εἰς τὸν θάλαμόν του εὗρεν ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐπιστολὴν ἐπιγραφομένην πρὸς αὐτόν. Ἀποσφραγίσας δὲ αὐτὴν ἀνέγνω τὰ ἑξῆς.

(Ἀκολουθεῖ)

παροδίτας, ἀλλὰ τοῦ ὁποίου ἡ αἴγλη μετὰ τινα χρόνον ἀμυροῦται πρὸ τῶν διαυγῶν φωτεινῶν βρυάτων αἵτια διασπείρονται ἐκ τοῦ παρακειμένου ἄλλους τοῦ Devonshire. Τὰ πολυτελῆ, καλλιτεχνικὰ καὶ κολοσσιαῖα ξενοδογεῖα, αἵτινα ἅπαντα σχεδὸν τάσσονται πρὸ τῆς παραλίας, φαίνονται πυρπολούμενα ἐκ τοῦ ἀπλέτου φωτός, ὅπερ πλημμυρεῖ τὰς αἰθούσας τῶν, ἢ ἐκχύνεται συνωθούμενον διὰ τῶν θυρίδων καὶ τῶν εὐρείων πυλῶν. Αἱ μεγάλαι ἐκτάσεις τῶν ἐστιατηρίων πικυλλόμεναι καλλιτεχνικώτατα, διὰ τοῦ ἀργύρου, τοῦ χρυσάλλου, καὶ τῆς πορσελάνης, αἵτινα ρυθμιζώτατα παρατάσσονται ἐπὶ τῶν πολυαίθμιων τραπέζων, ἐντὸς πεπληρωμένα ὑπὸ κοινωνίας μεγαλοπρεποῦς, ἐπιστήμου, εὐγενούς, ἐξηπλωμένης ἐπὶ τῶν βελουδίνων ἀνακλιντῶν καὶ τῶν μαλαθικῶν ἑδρῶν. Νομίζετε ὅτι πλανᾷται εἰς κόσμον ὑπέρτερον τῆς γῆς, ἐνθα τὸ πᾶν εἶναι ἐντελές καὶ ἀπαστράπτει ἐν τῇ μεγαλοπρεπειᾷ. Ὑποθέτετε ὅτι δὲν εὐρίσκειται ἐνώπιον τῆς συνήθους κοινωνίας, ἀλλ' ὅτι παρίσταται εἰς τὴν θέαν σκυρογραφῶν ἐξόχων καὶ ἐξαισίων ἡθοποιῶν πολυτελοῦς θεάτρου. Τοσαύτην αἴγλην ἀποπέμπει ἡ ἀγγλικὴ ἀριστοκρατία ἐν τῷ γεύματι! Διὰ τὸν ἀγγλὸν τὸ γεῦμα εἶναι πανήγυρις, ὑποδοχὴ, ἐορτή. Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν δύνανται νὰ ἴναι περιβεβλημένους τὴν εὐτελεστέρην ἐνδυμασίαν, ἀλλ' ἅμα ἐλθῆ ἡ ἐσπέρα, ἅμα πρόκειται ν' ἀκουσθῆ ἡ κώδων τοῦ γεύματος, ἐνεργεῖ τὴν καλλιτέραν κώμωσιν του, ἐνδύεται τὸν πολυτελεστέρων ἱματισμῶν του, καὶ ἀφιερεῖ ἀρκετὸν χρόνον πρὸ τοῦ κατόπτρου του. Οὕτω ἐν τῷ Eastbourne κατὰ τὴν ὥραν τοῦ γεύματος τὰ πλείεστα πρόσωπα ἔφερον τὴν ἐπίσημον στολὴν (Frac). Ἄμα ἀρχίσῃ ἡ ἐστίασις, τὸ θέαμα καθίσταται μαγευτικώτερον. Ἐδῶ μὲν θαμβοῦνται οἱ ἀπὸ τὰς ζωηρὰς καὶ ἀτάκτους ἀκτίνας τῶν ἀδαμάντων, ἐκεῖ δὲ ἀποσπᾷ αἰφνιδίως τὴν προσοχὴν ὁ παταγώδης ἦχος τοῦ ἐκπωματικῶμένου καμπανίτου. Ὁ ὀρμητικὸς ἄφροδ τοῦ ἀριστοκρατικῆς τοῦτου ποτοῦ, ὅπερ κυκλοφρεῖ εἰς ὅλας τὰς πέριξ τραπέζας, κολιπῶνται κανονικῶς πρὸς στιγμὴν, εἴτα μορφοῦνται εἰς μικρὰς ζωηρὰς πομπολύγας, καὶ μετ' ὀλίγον μετὰ ψιθύρου μελωδικῶ κατενυάζεται ἐν τῷ ἡμισφαιρικῷ κυπέλλῳ, ἐνθα ἀναλύεται εἰς σπινθῆρας εὐρισκομένου εἰς δικινεῖ πάλιν. Αἴφνης χεῖρ τις κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἦτρον λεπτῆ ἀνεγείρει τὸ κομψὸν κύπελλον, ὅπερ μετὰ μικρὸν ἐπανακαμβάγει τὴν θέαν του κενὸν πρὸς στιγμὴν, πλὴν πάραυτα πληρούμενον ἐκ νέου. Ἡ διαδοχικὴ αὕτη λειτουργία τοῦ κυπέλλου ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις, πλὴν τὸ πυρῶδες ποτὸν οὐδεμίαν ἰσχύει νὰ παραγάγῃ μεταβολὴν ἐπὶ τῶν προσώπων τοῦ ἐστιατηρίου, αἵτινα εἴτε γαρίεσαι κόρασι ὅσιν, εἴτε μεγαλοπρεπεῖς δέσποιναι, εἴτε ἐπιστήμοι κύριοι, ἐξακολουθοῦσι νὰ ροφῶσι μετὰ θαυμασίας ἐμβριθείας τοὺς σπινθῆρας τοῦ ἡγέρου ἐκείνου πυρός. Καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν μεγαλοπρεπῶν τούτων γευμάτων οὐδὲ ἡ εὐλαχίστη ἐπιμόνησις ταραξοῖ τὴν ἐπίσημον σιγὴν ἣτις ἐπικρατεῖ ἐν αὐτοῖς, καὶ δι' ἣν τῶσα περιδοξοὶ καθίστανται οἱ ἀγγλοί.

Τὸ γεῦμα εἶναι ἡ τελικὴ διασκεδάσις ἐν τῷ Eastbourne. Μετὰ τὸ πέρας τούτου τὰ δύο φύλα διακρίνονται εἰς δύο μεγάλας φάλαγγας, ὧν ἡ μὲν συνιστάμενη ἐκ τῶν Κυριῶν ἀποσύρεται εἰς τὴν αἴθουσαν (Drawing-Room) τοῦ ξενοδοχείου, ἡ δὲ τῶν ἀνδρῶν εἰς τὸ καπνιστήριον (Smoking Room). Εἰς τὸ πρῶτον μέρος παρίσταται μονότονος, πλὴν ἐπιβλητικὴ σκηνή, ἣν ἀποτελοῦσιν αἱ ἐμβριθεῖς δέσποιναι βεβουλισμέναι μετ' ἐπιμόνου προσοχῆς εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐσπερινῶν ἐφημερίδων, καὶ αἱ κρεῖτες δεσποινίδες ὧν τὴν νεανικὴν ζωηρότητα καταστῆλκει ἡ αὐστηρὰ θέα τῶν σφραγῶν ἐκείνων τύπων τῆς Ρωμαίας matrona. Τινὲς ἐκ τῶν ἀβρῶν τούτων νεανιδῶν συμπιέζονται πικιδικῶς ἐπὶ ἐνὸς ἀνακλιντροῦ καὶ

διαλέγονται μετὰ τῆς σιγῆς ἐκείνης φωνῆς, ἧς ὁ μυστηριώδης ψιθύρος περιέχει ἀρρήτων γλυκύτητα. Ἐτεροι κλίνουσι ἐπιχαρίτως τὴν ὡραίαν κεφαλὴν των ἐπὶ τῶν σελίδων ποιητοῦ τινοῦ ἢ συγγρόνου μυθιστοριογράφου, ἀλλ' ἡ ἐπιπόλαιος ἡλικία ἣν διατρέγουσι παρακωλύει τὴν διάρκειαν τῆς μελέτης των καὶ περιστᾷ τὴν προσοχὴν των καὶ τὸ ἔρεμον βλέμμα των ὅτε μὲν ἐπὶ τῆς ὀροφῆς, ὅτε δὲ ἐπὶ τοῦ δαπέδου, καὶ ἄλλοτε ἐπὶ τῶν ἐπιγύρων τοίχων τῆς αἰθούσης. Μία πλυσιάζει εἰς τὴν θυρίδα, καὶ πρὸς ἡδονικὴν ἀσχολίαν μεταχειρίζεται τοὺς ῥοδαλοὺς δακτύλους τῆς δι' ὧν κρούει ἐν φαντασιώδει ρυθμῷ τὰς ὡραίας ἕλους. Τοῦτο διεγείρει τὰς φιλαρμονικὰς τάσεις ἐτέρας δεσποινίδος ἣτις ἐγείρεται ἡρέμα, διευθύνεται εἰς τὸ κλειδοκύμβαλον καὶ ζητεῖ ἀπὸ τὰς λοιπὰς κυρίας τῆς αἰθούσης τὴν ἀδειαν τοῦ νὰ παίζῃ ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου. Αἱ φιλόσπουδοι δέσποιναι λαμβάνουσιν ἐκφρασίαν ἀπαρεσκεῖα, καὶ ἀφίνουσι σπασμωδικώτατον μορφοσμὸν δηλοῦντα τὴν ἐντύπωσιν ἣν ταῖς παρέχει ἡ αὐθάδης αὕτη αἴτησις. Ἐν τούτοις ἡ εὐγένεια ταῖς ἀπαγορεύει νὰ ἐκφράσῃ ῥητῶς τὴν ἀπαρεσκεῖαν των, ἐν ᾧ ἀφ' ἐτέρου αἱ δεσποινίδες ἐνθουσιαζόμεναι ὑπὸ τῆς εὐαρέστου ταύτης προτάσεως τῆς ὀμῆλικῶς των, τὴν ἐπικροτοῦν μετὰ τοιαύτης αὐτομάτου συμφωνίας, ὡστε μία σύγγρονος κραυγὴ ἐκβράζεται ἐντὸς τῆς αἰθούσης δίκην κύματος αἰφνιδίως ἐκρηγνυμένου.

— Play, please!

Καὶ ἡ μουσικὴ κόρη βίπτεται πρὸ τοῦ κλειδοκυμβάλου μετὰ τῆς ἀπληστίας νηπίου εἰς ὃ ἐπιτρέπουσι ἐφοδὸν κατὰ κεραιῶν. Καὶ εἶναι πλήρης εὐδαμονίας, διότι ἀποσπᾷ τὴν ἐπιδοκιμασίαν τῶσων ἀγνωστων ἑμπλίκων, μεθ' ὧν τὴν ἀδελφοποιεῖ ἡ συμφωνία τῶν διαθέσεων καὶ τῶν ἐτών.

Ἡ σκηνὴ αὕτη, ἣτις εἶναι σχεδὸν στερεότυπος ἐν ταῖς αἰθούσαις τῶν μεγάλων Ἀγγλικῶν ξενοδοχείων, λαμβάνει ἐνίοτε περιέργους τινὰς ποιικιλίας. Οὕτω ἐνθουσιάζονται ἐσπέραν τινα βαρυνθεῖς τὴν πυκνὴν ἀτμοσφαιρὰν τοῦ καπνιστήριου, ἐξήτησα νὰ διέλθω εἰς τὴν αἴθουσαν στιγμὰς τινας ἡδέϊας ἀναψυχῆς ἐν τῷ μέσῳ τῶσων εὐαρέστων προσώπων. Ἦτο κυριακὴ, καὶ ἡ αἴθουσα ἦτο πλήρης κυριῶν. Αἴφνης ἀναστέται ἡ πρότασις τῆς μουσικῆς, ἣν ἀκολουθεῖ γενικὴ κραυγὴ ἐκπλήξεως, ὀργῆς καὶ μονονουχί φρίκης.

— Μουσικὴ! Κυριακὴν!

Γνωστὸν ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὴν ἀναπαυστικὴν καὶ ἱερὰν ταύτην ἡμέραν ἀπαγορεύεται πᾶσα διασκεδάσις, ἡ δὲ μουσικὴ θεωρεῖται ὡς βεβήλωσις.

— Good Gracious! ἀναφωνεῖ παχειὰ τις γραῖα ἀνεγείρουσα μετὰ τρώμου τὸ βλέμμα τῆς ἐκ τῶν σελίδων τῆς Ἀγίας γραφῆς.

— What shame! (Τί ἔντροπή!) ἐπιλέγει ἐτέρα κροτούσα μανωδῶς τοὺς ἄρμονις τῆς ἐπὶ τῆς στρογγύλης τραπέζης.

Ἡ δυστυχὴς νεανίς, ἣτις μόλις ἀφίχθεῖσα ἐκ Γαλλίας ἠγνοεῖ τοὺς αὐστηροὺς τούτους κανόνας τῆς ἀγγλικῆς κοινωνίας, ἐμπροσθέντι ὑπὸ ἐρυθρίματος, καὶ ἔριπτε βλέμματα καταφυγῆς εἰς τὴν μητέρα τῆς.

— Βεβαίως εἶναι Ἑβραία! ἐψιθύριεν ἐτέρα μεσθλίξ, ἧς τὴν ἐπαρχιακὴν καταγωγὴν ἐμαρτύρουν τὰ πομπωδῶς καλύπτοντα τοὺς δακτύλους καὶ βραχιόνας ἀβρονα ἡρπετὰ κοσμητήματα. Δὲν ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἀπὸ γείτονος χριστιανικὰ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξέλθῃ τοιαύτη βεβήλωσις πρότασις.

Ἐπὶ τέλους κυρία τις καλυπτομένη καθ' ὅλην τὴν σκηνὴν ταύτην ὑπὸ τῶν αὐλῶ ὧν τῆς θυρίδος, ἐνθα ἐρέμβασε παρατήρουσα τὴν θάλασσαν ἠγέρθη καὶ εἰδείξε μορφήν τῶσων περιεκαλλῆ καὶ ἀθώων, ὡς ἐκ πρώτης ὄψεως ἡδύνατο τις νὰ διακρίνῃ

τὴν καρδίαν τῆς. Εἶχεν ἀκούσει τὰς ὀργίλους ἐπιφωνήσεις καὶ ἐπλησίασε πρὸς τὸ κλειδοκύμβαλον μὲ ὕψος ἀνεκφράστου γλυκυτάτης στοργῆς καὶ ἐθώπευσε διὰ τῆς χειρὸς τῆς τὸν βραχίονα τῆς ἡμιδακρυούσης Γαλάτιδος.

— Ὁά παίξης, ἀγάπη μου, (on ball play, my dear) τῆ λέγει μὲ τόνον πλήρη μητρικῆς φιλοστοργίας, καίτοι ἦτον ἡ πρώτη στιγμή ἕως καθ' ἣν ὠμίλει μετὰ τῆς νεάνιδος.

Ὅλων τὰ βλέμματα ἐστράφησαν πλήρη μανιώδους ἐκπλήξεως κατὰ τοῦ νέου τούτου θρησκευτικοῦ ἔχθρου. Αἱ εὐλαβεῖς γραιὶαι ἰδίως τόσον ἐξεμάνησαν, ὥστε ἀνά τὴν αἰθούσαν διεδόθη περίεργός τις ἦχος ὅμοιος πρὸς γρυλλισμόν.

— Ἰπάρχει τις ἀντιτείνων εἰς τὴν θρησκευτικὴν μουσικὴν; (Sacred music) ἠρώτησεν ἡ περικαλλῆς προστάτις.

Ἡ ἐρώτησις αὕτη ἦτον ἐξαιρετικὸν διλήμμα. Ἀπασαί ἐσίγησαν μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν γραιῶν, αἵτινες ἀροπλισθεῖσαι τόσον ἐπιτηδεύει, ὑφίσταντο τρομεροῦς σεισμούς τῶν νεύρων ἐν τῇ ἀπροσδοκῆτῳ ἐκείνῃ ἤττη των.

Εἶτα ἡ ἀγαθὴ ἐκείνη καλλονή, πεισθεῖσα ἐκ τῆς γενικῆς σιγῆς, ὅτι οὐδεὶς ἀντιτείνει ἐστράφη πρὸς τὴν προστατευομένην τῆς.

— Δύνασαι νὰ παίξης τὸ «Frommightly Kings!» ἠρώτησεν.

— Ὁχι! ἀπήντησεν αὕτη πλήρης νευρικῆς ταραχῆς.

— Γνωρίζεις τὸ «J knew my redeemer lieth?»

— Οὐτε!

Ὅλα ταῦτα τὰ ἄσματα, ἅτινα κατατάσσονται εἰς τὴν λεγομένην θρησκευτικὴν μουσικὴν, εἶναι καθαρᾶς ἀγγλικῆς φύσεως, καὶ βεβαίως δὲν ἠδύναντο νὰ ἦναι γνωστὰ εἰς μίαν κόρην, ἥτις μόλις ἐγκατέλιπε τὰ Παρθενιαγωγεῖα τῶν Παρισίων.

Ἐν τούτοις ἡ ταραχὴ τῆς δυστυχοῦς νεάνιδος ἠῤῥξανεν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, ὥς ἡ σύγχυσις τοῦ μαθητοῦ ἐξεταζομένου Αἰ λοιπαὶ δεσποινίδες συνεμερίζοντο συμπαθέστατα τὴν δυσάρεστον θέσιν τῆς.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν γραιῶν ἐξήστραπτον ἐκ χαρᾶς.

Αἴφνης ἔξω τῆς αἰθούσης ἐν τῇ παραλίᾳ ἀντήγησαν μουσικοὶ τινὲς τόνοι ἐξερχόμενοι ἀπὸ ἐνὸς ἐκ τῶν μηχανικῶν ἐκείνων ὀργάνων, ἅτινα στρέφουσιν ἐν τοῖς ὁδοῖς πτωχαί τινες Ἰταλίδες. Ὁ ἦχος ἦτο παράτυπος καὶ χασμωδικός.

— Τί εἶναι αὐτό; ἠρώτησε μία ἐκ τῶν τῆς αἰθούσης.

— Ave Maria, ἀπήντησε μηχανικῶς ἡ νεαρά Γαλλίς, νομίζουσα ὅτι ἡ ἐρώτησις αὕτη ἦτο νέα ἐξεταστικὴ ἀπόπειρα πρὸς αὐτήν.

— Ave Maria! ἐπανέλαθεν ἡ προστάτις. Γνωρίζεις αὐτὴν τὴν μουσικὴν;

— Ὁχι! τὴν ἰδίαν. Γνωρίζω τὴν σύνθεσιν τοῦ Gounod.

— Gounod! ἀνέκραξε μία ἀναμιμνησκομένη τοῦ Faust, ἀλλὰ ἡ μουσικὴ του δὲν εἶναι θρησκευτικὴ!

— Πλὴν τὸ Ave Maria εἶναι θρησκευτικόν, ἀπήντησεν ἐντόνως ἡ ἀγαθὴ δαίμων τῆς Νεάνιδος.

— Παιξε κόρη μου, εἶπεν εἶτα ἀποτεινομένη πρὸς τὴν Γαλλίδα.

Ἡ νεάνις ἔθιξε μετὰ δεξιᾶς ζωηρότητος τὰ ἐλεφάντινα ὀστέδια. Κρίνω περιττὸν νὰ προθῶ περαιτέρω. Ἡ μουσικὴ τοῦ Gounod καὶ ἡ ἐντύπωσις ἦν διεγείρει εἶναι ἀπεριγράπτα.

Ἐννοεῖται ὅτι σκηναὶ τόσον ζωηραὶ καὶ τόσον ἐνδιαφέρονται δὲν λαμβάνουσι χώραν ἐνθα ἀποσύρονται οἱ John-Bulls. Οὗτοι ῥίπτονται ἀκηδέστατα ἐπὶ τῶν ἀνακλίντρων, ἐξαπλοῦσι τρυφλότατα τοὺς πόδας των καὶ τοὺς βραχίονας καὶ ῥοφῶσι τὸν πυκνὸν εὐώδη καπνὸν τῶν ἀριστοκρατικῶν σιγάρων των, μετὰ μακαριότητος καὶ ἐπισιμότητος δυναμένης

νὰ τοῖς δώσῃ ὄψιν Θεῶν Ὀλυμπίων. Ὅταν ὁ λάρυγξ των ξηρανθῇ ὑπὸ τῆς διηνεκοῦς ταύτης καπνοβροχίσεως, ὁ κωδωνίσκος ἀντηχεῖ, ὁ θεράπων παρουσιάζεται, καὶ μετ' ὀλίγον τὸ πῶμα τοῦ καμπανίτου κρατεῖ ἐπὶ τῆς ὀροφῆς, ἐν ᾧ τὸ σπινθηρίζον ὑγρὸν τῆς σιάλης διαχύνεται ζωηρῶς εἰς τὸ κομψὸν κύπελλον, καὶ ἐκεῖθεν ἀρδεύει παρηγόρως καὶ εὐφροσύνης τὸν οὐρανίσκον καὶ τὸ πνεῦμα τῶν ἡρώων τῆς ὀμιχλώδους ἐκείνης ἀτμοσφαιρας.

Κατὰ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν τῆς ἑσπέρας, τὸ Eastbourne, τὸ ἀριστοκρατικώτατον τοῦτο παράλιον τῆς Ἀγγλίας, εἶναι τεθαμμένον ἐν τῇ σιγῇ καὶ τῷ σκότει. Ἡ παραλία εἶναι ἐντελῶς ἔρημος, αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως πλήρεις ἐκτάκτου γαλήνης, καὶ τὰ κομψὰ μέγαλα ἄτινα πρὸ μιᾶς ὥρας μόλις διέχυνον χειμάρρους αἴγλης, ἴστανται ἤδη σκιερά καὶ πλήρη μυστηρίου, ἀνακλύποντα ἐκ τῶν φυλλωμάτων ὑφ' ὧν ἅπαντα σχεδὸν περιβάλλονται. Ὁ δὲ συνεχῆς φλοίσβος τῆς ἀρχομένης κατὰ τὴν ὥραν ταύτην παλιρροίας, ἀντιδίδεται ἄπωθεν ὡς παθητικὸν παράπονον τῆς γαληνιαίας θαλάσσης διὰ τὴν πρόωρον ἐγκατάλειψίν τῆς. Ἐν τούτοις ἀπέναντι, εἰς ὀλίγων μιλίων ἀπόστασιν, ἡ Γαλλικὴ ἀκτὴ τοῦ πορθμοῦ, δέχεται τοὺς ἀφροῦς τῶν κυμάτων συνηνωμένους μετὰ τῶν τρικυμιωδῶν καὶ παννυχίων ὀργίων τῆς Ἀβρης, καὶ τῆς Βουλώνης.

ΤΕΛΟΣ

TIMESON.

ΟΙΝΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΕΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

Ἐν ὁδῷ Σταίου, κάτωθεν τῆς οἰκίας Λύτσιακα

ΔΙ' ΟΛΟΥΣ ΑΠΟ ΟΛΑ

Αὐτὸ εἶναι τὸ σύνθημα τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ Ἐρμοῦ ἀρ 55

ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ Κ. ΖΗΣΗ

Ἐνδύεσθε ἐκεῖ μέσα ἐσωτερικῶς — δηλαδὴ ἀπὸ ἀσπρόρουχα — ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. Καὶ γίνεσθε Ἐγγλέζοι. — Διότι ὅλα εἶναι ἀγγλικά, στερεὰ καὶ φθηνά.

Διὰ τὰς κυρίας εἶναι ἀληθινὸς παράδεισος τὸ Ἐμπορικὸν Κ. Ζήση. Μὲ τὸ τίποτε ἀγοράζετε ὅλας τὰς ἰδιοτροπίας σας καὶ τὰ γούστα σας. 3000 εἶδη κοσμημάτων, γάντια, ἀρώματα, νιφτοῖς, ὑμπρέλλαις, καὶ ὅλα τὰ ψιλικά σας.

ΔΙΑ ΓΑΜΟΥΣ

(σ' τὸ κεφαλάκι σας!) δέχεται ὁ ῥοδοζαχαρένιος ἔμπορος Κ. Ζήσης παραγγελίας διὰ σερτιμέντα ἀσπρόρουχων μετὰ τὴν μάγκαν σας, εἰς κατὶ τιμὰς ποῦ θὰ κάμετε τὸν σταυρὸν σας! — Ἐντὸς 40 ἡμερῶν δύνασθε καὶ νὰ τὰ φορέσετε.